

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XV. Assumptio Virginis. Gloriam præcedit Humilitas. Prov. 15. v. 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

li, nihilominus, ut modo dicebamus, possidebant *in spe* (& *in spe* non ancipiti, ut est nostra, sed firmâ & stabili) etiam secundam, quæ consistit in cumulo omnis boni, *pacem, pacem*. Itaque si tu quoque velis consequi geminam hanc pacem, quæ tantum valet, facere nunc debes DEO sacrificium tui ipsius offerendo ipsi continuo ani-

mam tuam, tanquam hostiam de gregibus armentorum gratos cui *in milibus agnorum pinguis fiat sacrificium nostrum in conspectu hodie, ut placeat semper*. *Dicitur* hoc si facies, ipse in morem hostiam suis imponet mandata, in pace servabit tecum: & *pariter* *ritu finis*. *ll. 9. v. 7.*

XV.

Assumptio Virginis.

Gloriam præcedit Humilitas. Prov. 15. v. 33.

1. **C**onsidera, quanta sit gloria, quam hoc die Sanctissima Virgo adepta est, cum exaltata fuit supra omnes Hierarchias Angelicas, supra Martyres, Prophetas, Patriarchas, omnesque Apostolos adeo gratos Deo, & iussa in Cælo consistere in throno eximio tanquam summa universi hujus imperatrix. Jam verò hac celsissimâ gloriâ Mariæ collatâ potior est (quis credat?) potior est Humilitas, quâ se parabat ad eam obtinendam. Unde dici hic audis à Sapiente: *Gloriam præcedit Humilitas*. Præcedit autem triplici ratione, præcedit merito, præcedit origine, præcedit ordine. atque in his tribus punctis præfens fundanda est Meditatio, ut pariter venerationi Virginis, & utilitati tuæ cedat.

2. Considera, quomodo imprimis Humilitas præcedat gloriam, quia illâ

merito præcedit. Hinc est, si alterutrâ cendum foret, vel tantum, quâ obtinuit gloriam, contingeret omni potius privati gloriâ quam vel minimo Humilitate. Quomodo ergo tam stulta summa mina tua, ut non dubites Humilitatem continuo anteponeere vel ipsam gloriam terrenam, quæ nullius est, dum illi nec præferri Cælestis, quanquam aliquam haberes exactionem, si solum in Cælo magnam Humilitatis pretium quàm. sed non est ita: majus est etiam terra. dicemus, quæso, qui sunt, maxime adorant homines, quæmant, quos mirantur? an illi quægnis passibus sectati sunt gloriam, prout incitabat ambitio? non sed illi, qui etiam quæsi sunt, quibus fugiebant. Franciscus

Minot, Franciscus Minimus, Romulus, Arsenius, Antonius, Aegydius, qui vel in ipsas speluncas se abdebant, et sui nominis sepelirent: illi deum sunt exaltati: *Humiles exaltati sunt.* Esth. 11. v. 11. ita perge discurrendo, & videbis, quàm id venustum existat. Signum igitur est etiam operata debere Gloriam Humilitati cedere, quia etiam in Terra æstimatur magis, qui modestè Humilitatem sibi copulavit, quàm qui eam repudiata velle ardens Amaluis quotidie Gloriam sperit. Ecce igitur hic primam rationem, ob quam dicitur Humilitas præcedere Gloriam, quia præcedit merito. Seru illam dedignaris?

2. Confidera, quomodo secundo Humilitas præcedat Gloriam, quia præcedit origine. Si Virgo hoc die evecta fuit ad tantum fastigium gloriæ, quantum illud est, de quo diximus, quare fuit evecta? quia Humilitate se ipsam, unde quod de Christo quondam dicebatur, dici quoque de ipsa potest: *Quod ascendit, quid est, nisi quia descendit primum in inferos parva terra?* Eph. 4. v. 9. Et hic eius devotio, obedientia, Virginitas, hões, ceteraque virtutes ejulmodi fecerunt equidem DEO gratam, sed ad hoc plurimum momenti habuit ipsa Humilitas: adeo ut affirmet Sancti, hanc fuisse, quã denique eum permovit, ut saltem citius humanã carce vestiretur, & sic constaret, quem admodum superbia tuius mulieris fuit, quæ eum concitavit ad indignam tam gravem contra genus hu-

manum, ita Humilitatem unius femine fuisse, quæ illum postea placavit. Hinc est, quòd eadem Virgo discretè testetur Dominum in ipsa singulariter humilitatem respexisse: *Respexit humilitatem ancilla sua.* non quòd non etiam respexerit ceteras virtutes, quæ certatim concurrebant ad eam reddendam tam perfectam, sed quia Humilitatis in eam specialiter assumpta est ad altissimam dignitatem Matris DEI: ad quod videtur voluisse alludere quamvis modo loquendi obscuriore, cum dixit: *Cum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum.* Cant. 1. v. 12. Rex iste in accubitu suo erat Rex gloriæ in sinu Patris, quis nescit? & tamen ex hoc ipso sinu inops puella trahere illum potuit in suum, tanta fuit fragrantia, quam exhalavit ad Cælum, non Balsamum ipsius, non Cedrus, non Cypressus, non Cinnamomum, non alia ex illis numerosis plantis odoriferis, quibus fuit adumbrata, sed Nardus, herba omnium humillima maximèque demissa omnium, quæ fuerunt electæ ad eam velut typo adumbranda. Quod si Humilitas præcipuè effecit, ut Virgo consequeretur dignitatem Matris Divinæ, quid mirum, si etiam fecit consequi excelsam illam gloriam, quã ut Mater in Cælo fruitur, ubi se solã Chorum constituit distinctum, quo longissimè superat Choros omnes seorsim constitutos à Sanctis, & solùm illi cedit, quem Rex ejus Filius constituit? Ecce igitur, cur secundo loco dicatur Humilitas præcedere gloriam, quia

Ccc c 3 præ-

præcedit ut causa. *Qui humiliatus fuerit, erit in gloria.* Job. 22. v. 29.

3. Considera tertio loco, quomodo Humilitas præcedat gloriam, quia eam præcedit ordine. quippe si Gloria propter humilitatem datur, necesse est prius esse Humilitatem, deinde gloriam, & non prius gloriam, deinde Humilitatem. Atque hic attentè considera modos, quibus Virgo se humiliabat prius, quàm suam gloriam obtineret, ut exemplum tam pulchrum majorem tibi utilitatem afferat in meditatione hodiernâ. Humiliavit se vili estimatione, quam habebat de se ipsâ, humiliavit contemptu sui, & amore contemptus. Ad tres istos gradus humilitatis, si bene consideres, ceteri omnes referuntur, ideo isti sufficient in præfens. Itaque humiliavit se Virgo per vilem estimationem sui, qui est primus gradus humilitatis antè dicta. *Ero humilis in oculis meis.* 2. Reg. 6. v. 22. non quòd ignoraret præclara dona, quæ accepit à DEO, sed quia dona esse cognovit, & ut talia non adscribebat sibi, sed benignitati, bonitati, munificentia donantis, ut idcirco vix audito Elisabetha præconio: *Beata, quæ credidisti,* illico responderet: *Beatam me dicent omnes generationes,* non hoc nego, sed quare? *quia fecit mihi magna, qui potens est.* non *quia magna feci.* Deinde si hoc discrimen est inter humiles & superbos, uti S. Gregorius notavit. l. 34. Mor. c. 7. quòd superbi, cum habent in se aliquid præclari, in eo semper defixum habeant animum, ab illo vecò

divertant, quod est vile: ubi ha-
les prorsus faciunt oppositum
tes Virginem semper ea dōmō
animo. ô quantò libentius con-
gebat in cogitanda vilitate sui
ut vel ipso momento, quo facta
ad dignitatem Matris Divinæ
tuerit ejus oblivisci, nec con-
proprium à se concipiendum
num, utero gerendum, partum
habendumque subditum sibi, su-
lūm à se illi in carne mortali
strandum: *Ecco Ancilla Domini.*
nique uti mentem divertebat
tandis his donis, ita longè
divertebat sermonem. unde per
illi fuit fastidire laudes, quæ
audiebat, eas reprimere, reprimere
aliud facere non posset, gravari
bari, uti tunc accidit, cum de
plenam titulo nunquam habere
dito celebrari audivit. Et hinc
primum gradum in Humilitate
vatum, qui consistit in fove-
estimatione sui. Quantum
ad secundum, qui consistit in con-
ptu sui: *Ludam, & vilior sum
quam factus sum.* 2. Reg. 6. v. 22.
B. Virgo tribus modis perfectè
adimplevit. I. alè dissimulando
se ipsa, quidquid magnum appa-
(quæ causa fuit dicendi simula-
to concluso, quia nunquam edere
fructus, qui in ipsa florebant,
mulando Deipare honorem, dis-
lando prudentiam, dissimulando
dissimulando gratiam, quæ con-
pollebat, miracula parturienti. Ille

piciendo se legibus, quibus etiam non
 obstringebatur, quantumvis id cede-
 ret in grave præjudicium honoris, uti
 tum alias saepe, tum verò maximè o-
 scendit, quando apparuit in Templo
 scilicet mulieris immundæ, ut purifica-
 retur post partum. III. subiiciendo
 se ipsam pariter ijs personis, quæ tan-
 to erant inferiores, uti Josepho, Jo-
 sanni, imò cuius discipulorum Domi-
 ni, inter quos, ut est manifestum, illic
 in cenaculo postremo loco confedit.
 Et hæc quoque secundum gradum, qui
 in contemptu sui consistit. Quoad
 primum denique, quo quis non modò
 contemnit se ipsum, sed & amat con-
 temni, id pariter mirificè tribus modis
 hæc Virgo præstitit. Primò libenter
 amplectendo contemptus, qui accide-
 re illi poterant occasione humilis con-
 ditionis suæ, ut eum repulsâ à Bethle-
 hem non dubitavit se recipere in sta-
 belum jam partui vicina. Secundò
 libenter amplectendo illa impropria,
 quæ dici illi poterant propter suos ne-
 cessarios ad statum redactos etiam in-
 famens, ut adeo quantum declinavit
 Hierosolymam, cum eam Filius ad
 modum triumphantis intravit, tan-
 tum eò festinaverit, cum inde è con-
 tratio exivit derisus, colaphis & vir-
 gæ castus, imò instar publici prædo-
 nis captus à populo ad Calvarium,
 necius inter duos latrones. Tertiò

denique libentissimè amplectendo ea
 vituperia quæ in ipsam conijci pote-
 rant ob defectus, à quibus tamen
 prorsus erat eximia, ut adeò magno
 animo saepe se exposuerit reprehensio-
 nibus, & sereno prorsus animo tu-
 lerit aspera responsa, quæ etiam ipse
 Filius occultâ quadam dispositione
 varijs occasionibus danda censuit, ma-
 ximè verò cum nihil curare visus est
 ejus preces licet tam aptè compositas:
Quid mihi & tibi est mulier? His igitur
 humiliationis exercitijs quasi toti-
 dem gradibus firmis & solidis scalam
 sibi Virgo construxit ad eam gloriam,
 quam hodie in Cælo possidet. Et ideo
 denique dicitur Gloriam præcedere
 Humilitas, quia præcedit ordine. de
 valle est ascensus ad montem. jam er-
 go si tu quoque pertingere velis ad
 gloriam à DEO tibi in Paradiso præpa-
 ratam, humilia te in terra, quantum
 potes, quia hæc est communis lex om-
 nibus statuta, ex humili ad excelsa ten-
 dendum: *Antequam glorificetur, hu-
 miliatur.* Prov. 18. v. 12. *antequam
 glorificetur in vita futura, humiliatur
 in præsentia.* Vide, num verè sit lex
 communis, ut dixi. hac viâ Virgo in-
 cessit. quid, ajo, Virgo? hac ince-
 dendum fuit etiam Filio, licet Divino,
 de quo proin scribitur: *De torrente
 in viâ bibet, propterea exaltabit caput.*
 Pf. 109. v. 7.

